

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010460
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219010460.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a JUDr. Stanislava Libanta, v trestnej veci obžalovaného W. A. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného W. A., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 06.07.2021, sp. zn. 3T/44/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 23. novembra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného W. A., narodeného XX.XX.XXXX zamieta, pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný W. A. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že: dňa XX. júla XXXX v čase okolo X.XX hodine v obci B. v križovatke ciest I/64 a II/509 smerom na Nové Zámky po vedľajšej ceste viedol osobné motorové vozidlo značky Dodge Avenger, evidenčného čísla Z. XXX U. a počas vchádzania na hlavnú cestu vedúcu na smer Z. I. v dôsledku toho, že riadne nesledoval situáciu v cestnej premávke, vošiel na pripájací pruh bez toho, aby dal prednosť po hlavnej ceste, po pravej strane prichádzajúcemu cyklistovi P. X., nar. X.X.XXXX, ktorého zachytil ľavou stranou svojho vozidla a ktorý po následnom páde na vozovku utrpel trieštivú zlomeninu krčka vretennej kosti vpravo s posunom úlomkov, ľahké pomliaždenie pľúc, pomliaždenie hlavy, zlomeninu nosových kostičiek a rôzne odreniny končatín, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní najmenej 8 týždňov, pričom obvinený svojím konaním porušil dôležitú povinnosť uloženú mu ustanovením § 20 odsek 1 zákona číslo 8/2009 Zb. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za to mu uložil:

- podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno I/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 roka,
- podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona jeho výkon podmienene odložil,
- podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov,
- podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 16 mesiacov.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, napadol odvolaním obžalovaný. V jeho písomných dôvodoch prostredníctvom obhajkyne upresnil, že odvolaním napáda výrok o treste, poukazoval na priznanie a oľutovanie trestnej činnosti, domáhal sa priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., splnil podmienky na podmienene zastavenie trestného stíhania, živí sa ako vodič k čomu potrebuje vodičské oprávnenie, logicky má viac porušení zákona ako bežný občan, domáhal sa zníženia oboch druhov trestov, konkrétne zníženia trestu zákazu činnosti na 6 mesiacov.

Na verejnom zasadnutí:

- obžalovaný zotrval na dôvodoch odvolania s tým, že odvolaním napáda len výrok o treste, a to konkrétne uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý považoval za neprimerane vysoký vzhľadom na jeho pracovné zaradenie. Predložil pracovnú zmluvu uzavretú v Rakúsku a zároveň aj prihlášku do sociálneho systému v Rakúsku. Navrhol, aby súd zmenil výrok o treste zákazu činnosti a mimoriadne ho znížil na dolnú hranicu 6 mesiacov,

- prokurátorka uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch, aj v napadnutom výroku o treste. Rovnako považovala za správne keď pri podmiennečnom treste odňatia slobody obž. uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke, nakoľko predmetného skutku sa dopustil v súvislosti s porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, a to zákona o cestnej premávke. Na tomto základe nepovažovala za dôvodné ani námietky týkajúce sa výšky uloženého trestu, pretože tento nemožno považovať za neprimerane prísny, keďže mu bol uložený blízko samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Skutočnosť, že obž. pôsobí ako vodič je práve tým dôležitá, že ako profesionálny vodič musí dbať na dodržiavanie zákona o cestnej premávke. Nepovažovala preto jeho odvolanie za dôvodné a navrhla odvolanie podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, a s prihliadnutím aj na zásadu „reformatio in peius, zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku:

- nedošlo k procesným chybám charakteru podstatných chýb konania, majúcich charakter porušenia zákona v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku, ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku,

- bolo vykonané dokazovanie - vo vzťahu k výroku o treste - za rešpektovania všetkých procesných práv obžalovaného a v súlade s tými trestnými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,

- v odôvodnení napadnutého rozsudku sú uvedené právne úvahy, akými sa súd I. stupňa riadil pri hodnotení dôkazov, zistení a ustálení skutkového stavu veci, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, pri úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Súd I. stupňa poukázal na prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine a fakty zistené ohľadne osoby obžalovaného s osobitným zameraním na ním spáchané priestupky v cestnej premávke - a to v 3 prípadoch aj po spáchaní žalovaného skutku, dokonca v jednom prípade aj po vyhlásení predchádzajúceho rozhodnutia súdu, ktorým podmiennečne zastavil trestné stíhanie. Aj tento pomerne významný fakt svedčí o tom, že predchádzajúce uznesenie súdu I. stupňa o podmiennečnom zastavení trestného stíhania bolo správne nadriadeným súdom zrušené, pretože obžalovaný len potvrdil záver o nesplnení zákonnej podmienky § 216 ods. 1 písm.c/ Tr.por. a tento stav platí aj v súčasnej dobe.

Okrem tých faktov na ktoré poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd zistil, že obžalovaný sa dopustil závažného priestupku v cestnej premávke aj dňa 29.7.2019 teda 18 dní po spáchaní predmetnej dopravnej nehody, tým, že prekročil maximálne povolenú rýchlosť v obci, a to i napriek tomu, že za rovnaký priestupok bol postihnutý dňa 08.03.2019. Aj priestupok - telefonovanie za volantom bez použitia systému „voľné ruky“, v súčasnej dobe nadobúda charakter závažného porušenia pravidiel cestnej premávky, práve preto, že z takéhoto porušenia sa zvyšuje ohrozenie ostatných účastníkov cestnej premávky. Celkovo bol postihnutý 6- krát za spáchanie priestupkov. Takýto spôsob vedenia života nie je možné považovať za riadny a preto nebolo možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák.

Vychádzajúc teda zo súhrnu faktov zistených v trestnom stíhaní, ktoré svedčia výrazne v neprospech obžalovaného, nebolo možné považovať jeho odvolacie námietky (návrhy) voči výmere uložených oboch druhov trestov - zákazu činnosti viesť motorové vozidlá a trestu odňatia slobody - za dôvodné. Obžalovaný je vlastníkom vodičského oprávnenia od roku 2008 a spáchaním žalovaného skutku i priestupkov v cestnej premávke, preukázal vodičskú nespôsobilosť v oblasti rešpektovania pravidiel cestnej premávky, čo je potrebné z hľadiska splnenia účelu trestu postihnúť aj preventívno - výchovným trestom zákazu činnosti, ktorý bol uložený na dolnej hranici zákonnej sadzby (1-10 rokov), pretože si to vyžaduje bezpečnosť účastníkov cestnej premávky. Nie je možné akceptovať ním uvádzanú obhajobu, že „denne používa (vedie) motorové vozidlo a preto je logické, že má porušení viac ako bežný občan“,

pretože ak sa považuje za takéhoto vodiča, o to viac mal dbať na dodržiavanie pravidiel cestnej premávky a nie naopak. Na tomto právnom závere nemôžu nič zmeniť súkromné dôvody obžalovaného, ani to, že má uzatvorenú pracovnú zmluvu.

Jeho požiadavka na zníženie výmery tohto trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby - pod 1 rok - nemá zákonnú oporu v Trestnom zákone. Mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby je možné výnimočne len pri treste odňatia slobody.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu ktoréhokoľvek z trestov uvedených vo výroku o treste, ktoré by boli v prospech obžalovaného, jeho odvolanie ako nedôvodné zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).